

sygn. akt II K 1092/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

O., dnia 07 sierpnia 2012 r.

Sąd Rejonowy w Opolu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR Zdzisław Nikłasiński**

Protokolant: sekr. sąd. Karolina Cierniak - Kołaczyk

w obecności: Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu -

po rozpoznaniu w dniu 26.06.2012r., 31.07.2012r. na rozprawie, sprawy karnej:

J. T., syna M. i E. z domu M., urodzonego (...) w O.,

oskarżonego o to że:

I. w okresie od czerwca 2007 r. do czerwca 2008 r. w O. działając czynem ciągłym wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w ten sposób, że udzielił A. G. (1) celem dalszego rozprowadzenia środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż dwa kilogramy otrzymując każdorazowo kwotę 12 zł za 1 gram, otrzymując łącznie za to kwotę 24 000zł, oraz tabletki extasy w ilości nie mniejszej niż 500 sztuk otrzymując każdorazowo kwotę po 3 zł za jedną sztukę, otrzymując łącznie za to kwotę 1500 zł

tj. o czyn z art. 56 ust. 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

I. uznaje oskarżonego J. T. za winnego dokonania zarzucanego mu przestępstwa z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. w zw. z art. 12 i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 czerwca 2008 r. do dnia 9 grudnia 2008 r.;

IV. na podstawie art. 70 ust. 4 w/w ustawy orzeka w stosunku do oskarżonego nawiązkę w kwocie 500 zł. na rzecz na rzecz Stowarzyszenia (...) w O.,

V. na podstawie art. 45 § 1 kk orzeka przepadek od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej pochodzącej z przestępstwa w kwocie 25.500 zł;

VI. na podstawie art. 624 kpk i art. 17 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych,

Sygn. akt II K 1092/08

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. G. (2) w okresie od grudnia 2005 r. do czerwca 2008 r. w O. uczestniczyła w obrocie narkotykami udzielając różnym osobom substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, środka odurzającego w postaci marihuany oraz tabletek extazy, co czyniła zarówno odpłatnie jak i nieodpłatnie.

W okresie od grudnia 2006 do czerwca 2008 r. A. G. (1) udzieliła W. F. około dziesięciu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 20 gramów i nie większej niż 30 gram za łączną kwotę 900 zł oraz tabletki extazy w ilości nie mniejszej niż 10 razy po jednej tabletkie otrzymując każdorazowo kwotę po 10 zł za jedną sztukę; K. G. około dwudziestu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 20 gramów i nie większej niż 60 gramów oraz tabletki extazy w ilości nie mniejszej niż 20 sztuk za łączną kwotę 1000 zł.; S. C. około dwudziestu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej 20 gramów i nie większej niż 60 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 30 zł za 1 gram; R. I. około stu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości około 100 gramów otrzymując za to łączną kwotę 3000 zł, W. W. około dwudziestu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 20 gramów i nie większej niż 60 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 25 zł za 1 gram; A. W. około ośmiu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 8 gramów otrzymując za to łączną kwotę 240 zł; M. C. około pięciu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 5 gramów i nie większej niż 10 gramów otrzymując za to łączną kwotę 160 zł; P. H. około pięciu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 10 i nie większej niż 20 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 25-30 zł za 1 gram; A. M. około pięciu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 5 gramów i nie większej niż 10 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 25 zł za 1 gram; J. M. około stu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 110 gramów i nie większej niż 200 gramów oraz środka odurzającego w postaci marihuany w ilości około 24 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 30 zł za 1 gram amfetaminy oraz 20 zł za 1 gram marihuany; A. K. oraz A. Ż. około dwudziestu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 100 i nie większej niż 150 gramów otrzymując każdorazowo 25 zł za 1 gram; M. P. jeden raz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 2 gramów otrzymując kwotę 20 zł za 1 gram; A. B. dwa razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 2 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 30 zł za 1 gram; R. E. około dwunastu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 12 gramów i nie większej niż 30 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 30 zł za 1 gram; M. B. (1) około dziesięciu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 10 gramów i nie większej niż 20 gramów otrzymując każdorazowo kwotę 25-30 zł za 1 gram amfetaminy.

Ponadto A. G. (2) w okresie od grudnia 2005 r. do czerwca 2008 r. nie otrzymując w zamian korzyści majątkowej udzieliła A. Z. około stu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 100 gram i nie większej niż 150 gramów; D. R. około dwudziestu pięciu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 100 gram i nie większej niż 150 gramów; M. B. (1) jeden raz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie większej niż 1 gram; M. B. (2) około trzech razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 2 gramy i nie większej niż 3 gramy; M. P. jeden raz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 1 grama; A. B. około czterech razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości 4 gramów; T. C. jeden raz substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości około 1 grama; E. M. około piętnastu razy substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż 15 gramów i nie większej niż 25 gramów.

A. G. (2) zaopatrywała się w narkotyki między innymi u J. T. ps. (...), który w okresie od czerwca 2007 r. do czerwca 2008 r. wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej, udzielając A. G. (1) celem dalszego rozprowadzenia środków psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż dwa kilogramy otrzymując każdorazowo kwotę 12 zł za 1 gram, za co otrzymał łącznie kwotę 24 000 zł oraz tabletki extazy w ilości nie mniejszej niż 500 sztuk po 3 zł za każdą sztukę, otrzymując łącznie kwotę 1500 zł.

A. G. (2) w celu zakupu narkotyków, umawiała się najpierw telefonicznie z J. T. na godzinę i w konkretnym miejscu – była to najczęściej klatka schodowa przy (...). Narkotyki dostawała w woreczku foliowym, a następnie amfetaminę porcjowała samodzielnie w domu. Zakupione narkotyki A. G. (2) sprzedawała najczęściej osobom znajomym, które kontaktowały się z nią telefonicznie. Osoby te mówiły ile chcą zakupić danego środka – albo, że „tak jak zawsze”, albo że chcą „jedynek”, „dwójkę”, co oznaczało 1 gram, 2 gramy. Niektórzy pytali A. G. (2), czy jest w domu i czy mogą przyjść, na co w zależności od tego czy miała amfetaminę odpowiadała, że tak, albo – jeśli nic nie miała, że nie. Niekiedy też jeździła samochodem marki S. (...) i dowoziła amfetaminę bezpośrednio do mieszkań odbiorców.

W dniu 16 czerwca 2008 r. w O. na ul. (...) funkcjonariusze Policji w trakcie czynności przeszukania ujawnili przy A. G. (2) znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o wadze 50,50 grama.

A. G. (2) przyznała się do popełnienia czynu z art. 62 ust. 2; 59 ust. 1 oraz 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i dobrowolnie poddała się karze w trybie art. 335 kpk. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 03 lipca 2009 r.

Dowód:

- protokoły zatrzymania osoby k. 2,3,5 -7, 9-11, 13-14, 16-17, 19-20, 22-24

26-27, 132-134-139;

- zeznania świadka A. G. (2) k. 71-72, 83-84, 91, 337, 485-486;

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. T. k. 105,

110-111, 480;

- protokoły przeszukania k. 163-164, 306-309;

- protokoły oględzin k. 29-31;

- protokoły użycia testera narkotykowego k. 31, 310, 33-56, 57-67;

- zeznania świadek A. Z. k. 68;

- protokół oględzin telefonów komórkowych i kart SIM k. 148-157;

- protokoły zatrzymania rzeczy k. 74-76;

- dane zarejestrowane w sieci P4 k. 199;

- pismo PLUS GSM z danymi abonentów k. 202;

- pismo ERA GSM z danymi abonentów k. 204-206;

- opinia nr (...) z badań chemicznych substancji zabezpieczonej

u A. G. (2) k. 208-210;

- wykaz połączeń (...) Centertel wraz z płytą CD k. 212-215;

- analiza połączeń telefonicznych nr (...), (...), (...)

k. 239-242;

- opinia nr (...) z badań chemicznych substancji

zabezpieczonej u E. M.;

- wyrok Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 25.06.2009 r., sygn. IIK 349/09

k. 425 - 428;

Oskarżony J. T. jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku 17 lat. Posiada średnie wykształcenie, utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej. Miesięczny dochód jaki uzyskuje kształtuje się w kwocie około 2000 -3000 zł. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, był uprzednio karany sądownie.

Dowód:

- dane osobopoznawcze k. 194, 479-480;

- dane o karalności k. 161-162, 191-192, 482.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że takich sytuacji jak opisana w zarzucie nie było. Potwierdził, że zna A. G. (2), ponieważ byli parą przez okres około trzech lat. Rozstali się w czerwcu 2006 r. Od tamtej pory nie mieli z sobą kontaktów osobistych, czasami rozmawiali kiedy przypadkowo się spotkali. Z relacji oskarżonego wynika, że A. G. (2) często do niego dzwoniła telefonicznie, nie dawała mu spokoju. Oskarżony wyjaśnił, że to on zerwał z A. G. (2), kiedy poznał inną dziewczynę. Zdaniem oskarżonego A. G. (2) pomawia go, jednak nie wie jaki jest tego powód.

Także w postępowaniu jurysdykcyjnym, oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień. Oskarżony podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym.

Sąd zważył co następuje:

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżony J. T. winny jest popełnienia zarzucanego mu czynu.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na zeznaniach świadka A. G. (2), częściowo także na wyjaśnieniach oskarżonego J. T.. Pomocne były dowody z protokołów i dokumentów, opinia biegłego, oraz materiały osobopoznawcze dotyczące oskarżonego.

Nie ma żadnych wątpliwości, co do tego że A. G. (2) w okresie od grudnia 2005 do czerwca 2008 r. w O. uczestniczyła w obrocie narkotykami, udzielając różnym osobom substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, środka odurzającego w postaci marihuany oraz tabletek ekstazy. Okoliczność tą potwierdza wydany wobec niej wyrok skazujący (wydany w trybie art. 335 kpk), który uprawomocnił się 03 lipca 2009 r (k. 425-428).

Z zeznań występującej w niniejszej sprawie w charakterze świadka A. G. (2) wynika, iż znana była w środowisku z tego, że sprzedaje amfetaminę i tabletki ekstazy. Potencjalni nabywcy albo przychodzili do niej do domu po zamówione przez siebie narkotyki, albo świadek ta jeździła do nich samochodem i dostarczała zamówione przez nich narkotyki (k. 83).

Z relacji A. G. (2) wynika także, że w okresie od czerwca 2007 r. do czerwca 2008 r. zaopatrywała się u oskarżonego J. T. w amfetaminę i tabletki ekstazy. Świadek dokładnie wskazała ilości zakupionej u niego ww. okresie amfetaminy, za którą płaciła po 12 zł za 1 gram, a następnie odsprzedawała innym osobom za 20 zł. Narkotyki dostawała od oskarżonego w woreczku foliowym, a następnie porcjowała samodzielnie w domu.

Ww. okresie kupiła od oskarżonego także 500 tabletek ekstazy – były to „serduszka” i „rybki”. Tabletki kupowała po 3 zł, a sprzedawała po 5 zł za sztukę. Świadek w celu zakupu narkotyków umawiała się z oskarżonym telefonicznie

na konkretną godzinę i w konkretnym miejscu – była to najczęściej klatka schodowa przy ul. (...). A. G. (2) dzwoniła do oskarżonego na jego numer telefonu komórkowego sieci (...). Oskarżony zapisany był w jej telefonie pod nazwą (...). Określała go mianem (...), ponieważ byli oni parą przez cztery lata, jednak oskarżony potem zostawił ją dla innej. Sąd uznał, że zeznania A. G. (2) zasługują na wiarygodność, ponieważ zostały potwierdzone nie tylko obiektywnymi dowodami z dokumentów, w tym wykazem połączeń telefonicznych w sprawie, ale także zeznaniami świadek A. Z..

Z relacji A. Z. wynika, że w trakcie znajomości z A. G. (2) wiedziała o istnieniu jej byłego chłopaka, na którego mówiła (...) od którego A. G. (2) zaopatrywała się w narkotyki. Świadek zeznała, że dwa razy towarzyszyła A. G. (2), kiedy ta wybrała się do oskarżonego po narkotyki. Jednak oczekiwała na nią wówczas - raz w samochodzie, a drugi raz w taksówce. A. G. (2) udawała się sama do oskarżonego, wracała od niego z narkotykami. Narkotyki były w zawiniątku tzn. był to woreczek foliowy zawinięty w kulkę przypominającą wielkością jajko niespodziankę. A. Z. zeznała, że po te narkotyki jeździła razem z A. G. (2) na ul. (...). Kiedy były autem, zaparkowały je przy Szkole nr 5, a drugim razem kiedy były taksówką stanęły przy ul. (...) koło cukierni (k. 68). Zdaniem Sądu zeznania świadek A. Z. posiadają przymiot wiarygodności, bowiem korelują z zeznaniami A. G. (2) wzmacniając ich wiarygodność.

W konsekwencji Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim twierdzi, że A. G. (2) jako jego była dziewczyna, utrzymywała z nim stały kontakt telefoniczny tylko po to, by nękać go tymi telefonami, a nie w celu zakupu narkotyków. Twierdzeniom tym przeczą zeznania świadek A. G. (2) i A. Z., które uznano za wiarygodne. Świadek A. G. (2) nigdy nie kryła faktu, że jest byłą dziewczyną oskarżonego, jednak jak wynika z jej zeznań nie przeszkadzało jej to, w robieniu z nim interesów i kupowaniu od niego narkotyków w celu ich dalszej odsprzedaży. Pieniądze zarobione w ten sposób stanowiły bowiem główne źródło utrzymania dla niej i jej małoletniego dziecka. Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest okoliczność, że A. G. (2) znała nie tylko „stary” numer telefonu oskarżonego, ale także nowy numer telefonu, który oskarżony posiadał dopiero od miesiąca, a więc w czasie kiedy już nie była jego dziewczyną (k. 111). W konsekwencji powyższego, Sąd odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do stawianego mu zarzutu, uznając iż stanowią one jedynie przyjętą przez niego linię obrony, by uniknąć odpowiedzialności karnej.

Nie budzą żadnych wątpliwości pod kątem ich wiarygodności dowody z dokumentów, stanowiące materiał dowodowy w sprawie, tj. opinia biegłego z zakresu badań chemicznych, protokół użycia testera narkotycznego, a także protokoły przeszukania, oględzin, zatrzymania rzeczy, raport z analizy połączeń telefonicznych, dane zarejestrowane w sieci P4, pismo PLUS GSM z danymi abonentów, wykaz połączeń (...) Centertel wraz z płytą CD. Dowody te wzmacniają walor wiarygodności zeznań A. G. (2) oraz A. Z..

Zachowanie oskarżonego J. T. wyczerpało znamiona czynu z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r., polegało bowiem na tym, że oskarżony w okresie od czerwca 2007 r. do czerwca 2008 r. wbrew przepisom ustawy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził do obrotu znaczną ilość substancji psychotropowej w ten sposób, że udzielił A. G. (2) celem dalszego rozprowadzenia środek psychotropowy w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż dwa kilogramy otrzymując kwotę 12 zł za 1 gram, otrzymując łącznie za to kwotę 24 000 zł, oraz tabletki extasy w ilości nie mniejszej niż 500 sztuk otrzymując każdorazowo kwotę po 3 zł za jedną sztukę, otrzymując łącznie za to kwotę 1 500 zł. Należało także przyjąć, że pomiędzy poszczególnymi zachowaniami oskarżonego istniały na tyle krótkie odstępy czasu, że zakwalifikowanie powtarzalnych zachowań oskarżonego jako czynu ciągłego (art. 12 kk) należy uznać za uzasadnione.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wskazane w art. 53 kk w tym stopień społecznej szkodliwości czynu jak i stopień zawinienia sprawcy. W tych okolicznościach Sąd wymierzył oskarżonemu karę dwóch lat pozbawienia wolności.

Okolicznością obciążającą odnoszącą się do oskarżonego była poprzednia karalność. W przekonaniu Sądu, w odniesieniu do oskarżonego zachodzą przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk, pozwalające na warunkowe zawieszenie wykonania wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. Sąd uznał, że zachodzi w stosunku do niego pozytywna prognoza wyrażająca się w przekonaniu, że pomimo zastosowania tego środka probacyjnego cele kary zostaną osiągnięte. Dla

weryfikacji tej prognozy będzie długi pięcioletni okres próby. Sąd stanął na stanowisku, iż co prawda oskarżony był już karany sądownie, ale fakt ten nie może przesadzać o braku pozytywnej prognozy społecznej, zaś wzgląd na społeczne oddziaływanie kary nie jest bynajmniej oparty na założeniu, iż tylko kara bezwzględna spełni swoje cele.

Zważyć przy tym trzeba, iż przestępstwo to zostało popełnione przez oskarżonego jakby nie patrząc już dość dawno, oskarżony w chwili obecnej ma stałą pracę i posiada na utrzymaniu dziecko. Wszystkie te względy w ocenie Sądu przemawiają za tym aby wykonanie orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesić na okres próby pięciu lat.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 17 czerwca 2008 r. do dnia 09 grudnia 2008 r.

Orzeczenie nawiązki w stosunku do oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...) w O. uzasadnia treść art. 70 ust 4 ww. ustawy.

Dodatkowo w trybie art. 45 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego przepadek kwoty w wysokości 25 500 zł stanowiącej równowartość korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów uzasadniają powołane w wyroku przepisy prawa.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.